

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 11 (290) ЛІПЕНЬ 2020 ГОДА

БЕЛАРУСКІ АФАРЫЗМ

"Няхай на іхнім баку перамога, але на нашым баку — ісціна. Праўда, з якой выстаім!"

Васіль Быкаў

КАМПАНІЯ – 2020

ЗРАБІ ПРАВІЛЬНЫ ВЫБАР!

Прэзідэнская выбарчая кампанія 2020 года прайшла важны этап рэгістрацыі кандыдатаў у прэзідэнты. І, як задоўга да гэтай рэгістрацыі прадказвалі аналітыкі, ЦВК зрабіў выбар за выбаршчакаў і па надуманай прычыне выдаліў з кампаніі самых моцных прэтэндэнтаў – Віктара Бабарыку і Валеру Цапкалу.

Гэта новы элемент імітацыі выбараў, які прымяніла ЦВК пад кіраўніцтвам Лідзіі Ярмошанай – адмова ў рэгістрацыі моцным кандыдатам. Зразумела, што гэта было палітычнае рашэнне ад кіраўніка краіны. Палітычны аглядальнік "Радыё Свабода" Валера Карбалевіч так і пракаментаваў: " Лукашэнка паказаў усім, што спужаўся… Цяпер ён паказвае ўсім — грамадству, намэнклятуры, замежным суб'ектам — што ён слабак, што ягоная легітымнасьць сумнеўная. І што ўся гэтая інфармацыя пра рэйтинг у 76% — хлусьня. Бо з такім рэйтынгам можна было б рэгістраваць усіх…"

Не праваывя рашэнні Цэнтрвыбаркама па двух прэтэндэнтах, якія сабралі больш 600 тысяч подпісаў выбаршчыкаў, выклікалі негатыўную рэакцыю беларускага грамадства ў выглядзе негвалтоўных акцый супраціву. Гэта адбылося найперш у Мінску, а таксама ў іншых гарадах 14 ліпеня, а таксама адбылася масавая падача скаргаў да Ярмошынай ў ЦВК. Пры гэтым "доблесны" АМАП ужываў брутальную сілу супраць мірных пратэстантаў, што некалькі амапаўцаў з драпінамі ад маладых людзей былі часткова гаспіталізаваны.

Але пры ўсёй моцы нашых рэпрэсіўных органаў -- АМАП, міліцыя, пракуратура, суды, КДБ -- гэтыя дзеянні не рашаюць праблемы, якія існуюць перад краінай. І першая з іх гэта легітымнасць кіраўніка Беларусі перад пагрозай незалежнасці ад Расіі. Гэта праблема вынікае з неканкурэнтнасці беларускай эканомікі, якая ўсё яшчэ спрабуе бултыхацца ў савецкай сажалцы замест годнага плавання ў акіяне сусветнай эканомікі. Гэта праблема вынікае з пастаяннага ўціску рэжыма на грамадзянскую супольнасць, замест яе развіцця.

Пасля ганебнай нерэгістрацыі па надуманых, самаўпраўных прычынах, пры ігнараванні прыцыпа прэзумпцыі невінаватасці у адносінах да Бабарыкі выбаршчыкі Беларусі мусяць вызначыцца: што рабіць 9 жніўня. Менавіта ў гэты дзень варта выявіць сваю волю думаючым грамадзянам.

Па-першае, ёсць кандыдатура Святланы Ціханоўскай у адносінах да якой ўлада ўжывае ціск да яе мужа, прыменяючы катаванне карцарам. Але ва ўмовах, калі галасы ня лічаць, бо працэдура падліку ад ЦВК дазваляе жульнічаць, гэта слабы ход.

Па-другое, магчыма галасаваць за кандыдата "супраць". Так прапануе пастпаць традыцыйная апазіцыя ў сувязі з тым, што адсутнічаюць выбары па міжнародных стандартах свабоды і справядлівасці. Але гэта толькі маральнае задавальненне выбаршчыка. Як і напісаць свайго кандыдата "Бабарыка" або "Цапкала". Такі бюлетэнь будзе несапраўдны.

Але ёсць трэцці варыянт. Гэты варыянт прапанаваў вядомы юрыст, праваабаронца – Гары Паганяйлы, які супрацоўнічае з БХК. Пра ідэю Г. Паганяйлы мы пісалі на гарадоцкім сайце ад 23 чэрвеня ў артыкуле "Что делать в день выборов? Против лома нет приема, окромя другого лома!" Гэты лом прапануецца зрабіць у выглядзе сапсавання бюлетэня, калі яго частка з двума подпісамі членаў камісіі захоўваецца выбаршчыкам, а другая апускаецца ў скрыню.

Гары Паганяйла сцвярджае, што гэтыя дзеянні адпавядаюць прынцыпу волевыяўлення, правамерны і поўнасцю адпавядаюць нормам Выбарчага кодэкса. Юрыст прапануе грамадзянам ведаць сваіх суседзяў, якія зробяць аналагічна, а потым паглядзець на копію пратакола камісіі – колькі там пазначана сапсаваных бюлетэняў.

Відавочна, што гэты крок пры разыходжанні лічбаў пратакола і наяўнасці сапсаваных бюлетэняў засведчыць фальсіфікацыю падліка галасоў.

Толькі ЦВК заяве ў сваім стылі, што гэты выпадак не паўплываў на вынікі галасавання. І так будзе пры дзесятках бюлетэняў, але так не скажаш пры разыходжанні ў сотні бюлетэняў.

У сапраўднасці ж альтэрнатыўныя кандыдаты мусяць запатрабаваць уключэння іх прадстаўнікоў ва ўчастковыя камісіі або змен Інструктыўнага ліста ЦВК да участковых камісій, каб кожны бюлетэнь бачыў кожны член камісіі і кожны назіральнік. Але прынцып "Тры К" ніяк не знойдзе шлях да участковых камісій пры падліку галасоў. А без прынцыпу "Тры К" ў нас не выбары, а іх марнатраўная імітацыя. У якой не варта ўдзельнічаць.

Леанід Гаравы

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

ЭКАНОМІКА

БОЛЬШИЕ СТАЙКИ ПОЛУЧИЛИ БОЛЬШОЙ ШАНС

Сельхозпредприятие обанкротилось и ликвидировано. Что ждет работников? Корреспондент «БеларусьСегодня» изучил перспективы развития обанкротившегося предприятия в Городокском районе.

«ГОРОДОКСКИЙ райагропромснаб» — открытое акционерное общество с долей госсобственности более 99 процентов, в котором в лучшие времена трудились полтысячи человек, — обанкротился и ликвидирован четыре года назад. Его недвижимость продается до сих пор. Недавно, к примеру, принадлежавшую ему ферму в деревне Большие Стайки за 127 тысяч рублей на аукционе «Витебскоблимущества» выкупили соседи — сельскохозяйственное унитарное предприятие «Северный». Любопытно, что цена сделки превысила начальную стоимость более чем в 300 раз. Мы связались с руководством «Северного» и поинтересовались, насколько целесообразна покупка, каковы планы развития фермы. Кроме того, решили вспомнить историю райагропромснаба, который в Городке сокращенно называли РАПСом, и разобраться, почему его финал оказался столь плачевным, как его ликвидация отразилась на рынке труда района, повлияла на конкретных людей.

Улучшить условия, поднять зарплаты

Чтобы попасть в Большие Стайки, с шоссе Витебск — Городок необходимо свернуть влево перед самым райцентром. Вокруг — леса, озера. Красота! Чего не скажешь про внешний вид шести телятников — они явно требуют ремонта. Директор «Северного» Александр Глинский показывает лучшее помещение и утверждает, что крупный рогатый скот поставят в нем месяца через полтора:

— Когда РАПС ликвидировали, ферму арендовала Городокская птицефабрика. После того как арендаторы забрали животных, один сарай мы уже побелили, дезинфекцию провели, ворота установили. Воду нужно подключить, и можно первых 80 бычков ставить. Один сарай 200 голов вмещает, до зимы его заселим. Чтобы заработали остальные, понадобится около года. И деньги, превышающие сумму, выложенную на аукционе. От некоторых телятников только каркасы остались. Крыши прохудились. С навозоудалением проблемы необходимо решать.

Директор «Северного» Александр Глинский показывает лучшее помещение и утверждает, что крупный рогатый скот поставят в нем месяца через полтора.

Помимо телятников на аукционе «Северный» приобрел два склада, кормоцех, дом животновода, пожарное депо… Стоило ли выкладывать за все это солидные деньги? Глинский считает, стоило:

— Мы входим в агропромышленное объединение Витебского мясокомбината и занимаемся в основном молочным животноводством.

(працяг на стар. 2)

КОШТ

РЫНАК У ГАРАДКУ

Прапануем увазе чытачоў цэны на сельскагаспадарчую прадукцыю прыватнікаў гарадоцкага рынка 12 ліпеня, а таксама якія кошты былі 6 ліпеня 2019 года.

Сёння ў Гарадку з раніцы пайшоў невялічкі дождж і прапанова дароў прыроды не адрознівалася разнастайнасцю. Дакладнее была абмежавана ў параўнанні з мінулым годам.

Сярод 5-6 прадаўцоў найбольш былі прадстаўлены гуркі коштам 3 рублі за кг. Нагадаем, што год назад 6 ліпеня яны каштавалі 2 рублі.

Ягады таксама былі мала прадстаўлены. Вішня і маліна прадаваліся па 3 рубля за літр, за 200гр. стакан суніц прасілі 2 рублі.

Часнок прапаноўвалі па 50кап. за штуку, пучок пяра цыбулі па рублю

Была на рынку і перга коштам 100гр. за 5 рублёў.

Колькі каштуюць лілеі прадавачка адмовілася паведаміць. І гэта такое ноўхаў гарадоцкай прадавачкі. Як і адсутнасць цэннікаў каля прадаваемага тавару ва ўсіх прадаўцоў.. У Бешанковічах лілеі прадаваліся сёння па 3-4-5 рублёў.

Але гэта не на іх карысць у культуры гандлю. Дастаткова прапанаваць паглядзець кошты сёняшняга дня ў Бешанковічах. Тут і выбар гародніны і ягадаў значна шырэйшы. Ды і кошты пазначаны каля кожнага віда тавараў. Глядзіце тут: ***be-shankovichy.by***

А напрыканцы паглядзіце якія кошты былі ў Гарадку год назад тут: ***haradok.info***

Л. Антонаў

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

****

Наша газета "Гасцінец" пачала размешчацца на партале http://haradok.info ў раздзеле "Газета "Гасцінец", дзе стварецца архіў за мінулыя гады.

****

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

ЭКАНОМІКА

(пачатак на стар. 1)

Дойного стада у нас 1300 голов, продуктивность хорошая, динамика надоев положительная. Чтобы прибавлять и дальше, в Больших Стайках будем выращивать нетелей. И быков как сырье для головного предприятия. Проблем с кормами не будет. Земельные угодья вокруг наши.

В Больших Стайках сейчас едва ли сотня жителей, и те в основном пожилые. Как и в соседних Островлянах, Войханах. Будет ли кому работать на ферме? По словам Александра Николаевича, для ее обслуживания достаточно 17 человек:

— Молодежь вряд ли заманишь, а вот опытные работники уже звонят с просьбами о трудоустройстве. Им здесь удобнее, чем, к примеру, в Городок ездить. На первый сарай я уже готов трех человек взять. Предпочтение отдам тем, кто трудился здесь раньше.

Один из таких работников — 60-летний Петр Горлачев. В Больших Стайках он с момента открытия в 1993-м:

— Сначала комплекс совхозу-техникуму принадлежал, потом совхозу «Озерный», а когда в 2000-х сельхозпредприятия объединять стали, вошел в райагропромснаб. Я здесь инженером был, слесарем, кормачом... Сначала привесы хорошие давали. Денег хватало, чтобы корма в Бресте и Гродно закупать. В последние годы, правда, все стало намного хуже, если не сказать больше. Как сторожу мне сейчас минималку платят. До пенсии нужно както дотянуть. С птицефабрики, которая ферму арендовала, нужно уволиться и устроиться в «Северный».

Директор «Северного» обещает и условия труда улучшить, и зарплаты поднять:

— Сторожа сейчас во времянке ютятся. Это не серьезно! Для них комнату в здании бывшего пожарного депо оборудуем. Печку поставим, чтобы зимой было где переодеться и обогреться. Зарплаты же от привесов и надоев зависят. Если доярка с руками и головой, у нас она до тысячи рублей зарабатывает…

Вдохнуть вторую жизнь

По словам первого заместителя председателя — начальника управления по сельскому хозяйству и продовольствию Городокского райисполкома Сергея Ермаковича, после ликвидации РАПСа власть делала все, чтобы не потерять трудовые ресурсы и не снизить объемы производства:

— Фермы с КРС передавали в аренду более сильным сельхозпредприятиям. Механизаторов переводили в другие организации вместе с тракторами, которые были взяты в лизинг. Я тогда на Городокской птицефабрике был заместителем директора по сельскому хозяйству. Мы специально встречались с работниками райагропромснаба — доярками, механизаторами, скотниками, — агитировали к нам перейти. Помню, в районе тогда определенная конкуренция возникла, чтобы заполучить лучших специалистов. Всех желающих трудоустроили.

В ходе ликвидационного производства продали большую долю имущества РАПСа. Тогда этим занимался антикризисный управляющий. Оставшуюся часть взял на баланс и распродает Городокский райисполком.

Главный специалист райсельхозуправления Ирина Вышилова поясняет, что Большие Стайки — первый объект, проданный таким образом:

— Это не совсем профильное занятие для нас. К тому же на многие объекты банкрота приходится оформлять правоустанавливающие документы. Это и время, и расходы. С другой стороны, Указ Президента № 169 позволяет реализовывать их за одну базовую величину. Если же, как в случае с Большими Стайками, стартовая цена повышается, солидные деньги пополняют районный бюджет.

По мнению Сергея Ермаковича, у «Северного» есть все, чтобы вдохнуть вторую жизнь в Большие Стайки. Сегодня это крупное сельхозпредприятие доит в день 23 тонны молока и занимает второе место в районе по его валовому производству.

В ближайшее время планируется провести пять аукционов по продаже ферм в Березовке, Веремеево, Москаленятах, Слободе и Веремеевке, чтобы вовлечь в хозяйственный оборот оставшееся имущество обанкротившегося РАПСа.

(скарочана)

Сергей ГОЛЕСНИК
"Беларусь Сегодня"

КРЫМІНАЛ

ПАДРОБКА БАЛЬНІЧНАГА

Жыхарка Гарадоцкага раёна самастойна падоўжыла сабе ліст непрацаздольнасці на 5 дзён. Уласнаручнае ўнясенне запісаў у любы афіцыйны дакумент караецца па законе.

Усталяванне аўтарства спрэчнага рукапіснага тэксту, кароткай запісы або подпісы, - адна з задач, якія стаяць перад спецыялістамі Дзяржаўнага камітэта судовых экспертыз Беларусі. Для гэтага праводзіцца почырказнаўчая экспертыза. Справа ўскладняецца тым, што уносячы якія-небудзь змяненні ў афіцыйныя дакументы, людзі, як правіла, спрабуюць змяніць звыклы стыль лісты. Аднак прафесіяналам, якія выкарыстоўваюць спецыяльныя абсталяванне, методыкі і веды, пад сілу знайсці прыкметы, якія паказваюць на выканаўцу фальшывых радкоў.

Часцей за ўсё грамадзяне спрабуюць падрабіць медыцынскія даведкі і дакументы, адзначылі ва ўпраўленні ГКСЭ па Віцебскай вобласці. Апошні такі выпадак адбыўся ў Гарадоцкім раёне. У мясцовы аддзел міліцыі звярнулася лекар. Яна распавяла, што адна з хворых прадставіла для закрыцця ліст непрацаздольнасці, у якім запісу пра даты вызвалення ад працы былі выкананы нібыта ее рукой. Міліцыянты па дапамогу ва ўсталяванні ісціны звярнуліся да экспертаў. Тыя, прарабіўшы карпатлівую параўнальную працу, усталявалі, што тэрапеўт мела рацыю. Яе пацыентка самастойна падоўжыла сабе адпачынак па хваробе на пяць дзён.

Эдуард Каралевіч
"Віцебскія весці"
Пераклад рэдакцыі

УВАГА!

КОНТЕЙНЕРЫ С ФОТОЛОВУШКАМИ

Городокское КУПП «ГПКиТС» будет менять фотоловушки около контейнерных площадок для уборки мусора.

Ежегодно в нашей стране образуются миллионы тонн мусора, в мире — миллиарды. И если люди не будут ответственно относиться к теме его утилизации, то наша планета попросту погрязнет в отходах человеческой деятельности. Как известно, всё начинается с малого. И если мы не можем сразу повлиять на ситуацию в мире, то можно начать с себя и решить проблему на локальном уровне.

Чтобы мусор не скапливался, его нужно утилизировать, и в нашем городе созданы все условия для этого. Вот только некоторые граждане не хотят пользоваться предоставляемыми им удобствами и нарушают правила выброса мусора.

— Иногда это просто до абсурда доходит. Некоторые люди ленятся элементарно бросить мусорный пакет в контейнер и оставляют его рядом с ним на земле, — говорит начальник по ЖКХ Городокского КУПП «ГПКиТС» Кузьмич Алексей.

Как известно, контейнерные площадки предназначены для сбора бытовых и неперерабатываемых отходов и вторичных материальных ресурсов (вторсырья, — авт.), но с наступлением «огородного» сезона туда часто выбрасывают сорную траву и другие непредназначенные для этого места отходы. Также круглый год встречаются случаи, когда люди оставляют на контейнерных площадках крупногабаритный (предметы мебели, холодильники, стиральные машины) и строительный мусор. А ведь это наказуемо. Так, штраф для физических лиц составляет до 5 б. в., для юридических и индивидуальных предпринимателей — до 10 б. в. Поверьте, наказание за нарушение абсолютно несоразмерно с той демократичной ценой, которую взимают за услуги вывоза и утилизации такого рода отходов работники ГПКиТС.

— Мы опираемся, в первую очередь, на комфорт людей. Так как не все могут в рабочее время заниматься этим вопросом, мы предлагаем гражданам с вечера пригнать к дому прицеп, а утром забрать его уже нагруженный. Жители города могут буквально на час выписать МТЗ или машину (когда мусор нужно убрать срочно). За утилизацию мы взимаем плату в размере 1 руб. 63 коп. за кубометр, — объясняет Алексей Чеславич.

По словам специалиста, работники просто не успевают проводить санитарную очистку всех контейнерных площадок в городе, ведь пока очередь доходит до окраины, в центре уже нужно всё убирать снова. Судя по тому, что буквально за сутки на контейнерных участках накапливается много мусора, некоторые недобросовестные граждане выбрасывают его по ночам. До недавнего времени, поступая так, у них был шанс избежать наказания. Однако, в арсенале ГПКиТС появились фотоловушки, которые будут фиксировать нарушителей даже в тёмное время суток. Место их расположения будет периодически меняться, естественно, в хаотичном порядке. Не нарушайте, и вам не придётся ничего опасаться.

Виктория ПАВЛОВА
"Гарадоцкі веснік"

ФУТБОЛ

ТРЭЦЦЯЯ ПЕРАМОГА ЗАПАР

ФК «Дзецкасельскі» выйшаў у лідары першынства Віцебскай вобласці пасля трэццяй перамогі запар.

12 ліпеня ў дамашняй гульні з віцебскай камандай ФК «Прадцэнтр» (у мінулым сезоне аснова «Славянскага Велеса») гарадоцкі клуб дасягнуў перамогі з буйным лікам 3:0.

Пасля цяжкай перамогі ў Талачыне з лікам 1:0 перад гарадоцкімі аматарамі футбола ў нядзельнай гульне прадстаў яшчэ больш моцны клуб за кошт вяртання ў гульню Алега Славуціна, а таксама легенды віцебскага футбола Дзяніса Коўбы, які мае досвед міжнародных выступленняў. Чарговым сапернікам, які пакінуў Гарадок з паразай, стаў віцебскі клуб «Прадцэнтр», за які выступаюць такія вядомыя футбалісты, як Клопаў, Канаплёў, Казакевіч, Дзядзічкін, якіх мы не раз бачылі і ў Гарадку.

У параўнанні з магутнымі гульцамі гасцей нашы футбалісты выглядалі «давыдамі» ў змаганні з «галіафам». Але на баку нашай каманды была маладосць — сярэдні ўзрост каманды 25,5 года, а ў гасцей 28,3 і адпаведна большая хуткасць гульні, а таксама амбіцыі. Дробны дождж суправаджаў гульню увесь час, але з асаблівасцямі поля гаспадары асвоіліся хутчэй.

Пасля першага тайма, які завяршыўся на нашу карысць 1:0 — гол забіў Мікіта Іваноў, у другім тайме ішла гульня на сустрэчных курсах, бо госьці імкнуліся зраўняць лік.

Але на 52 хвіліне Дзяніс Фадзеяў на контратацы, скарыстаўся памылкай брамніка гасцей Артура Сямёнава і давёў лік да 2:0.

Варта адзначыць, што госці часта ўступалі ў спрэчкі з арбітрамі гульні, што не свedчыла пра іх выхаванасць, а наадварот.

У другім тайме каманды зрабілі шматлікія замены, але лепш гэтым скарысталіся гаспадары поля, у якіх на замене было яшчэ восем(!) гульцоў. Ілля Мялік, які выйшаў на замену ў другім тайме трымаў у напрузе правы фланг гасцей. І на 70-й хвіліне давёў лік матча да буйной перамогі — 3:0.

Далей у нас былі моманты і для 4:0, бо мяч трапляў і ў штангу. А перад гасцямі сваю браму моцна закрываў наш капітан Арцём Палавінскі разам магутным абаронцам Дзянісам Коўба.

Так атрымалася, што галоўныя гульні першага круга наперадзе, бо наша каманда перайграла сапернікаў з 4 па 6-е месца, а з «Газавіком» і ФК «Сянно» гульні яшчэ будуць. Нагадаем, што па ўмовах турніру ў фінальны круг выходзяць па тры каманды з ачкамі паміж сабой. Варта адзначыць, што ў заходняй групе аж чатыры каманды пасля трох гульняў набралі па 6 ачкоў: дзве перамогі і па адназу паражэнню.

Наступная гульня 18 ліпеня ў 13.00 будзе для нашай каманды вырашальнай ў першым крузе, бо сапернікам стане ў гасцях ФК «Газавік», які ідзе на другім месцы.

Л. Антонаў

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

ШТО Ў ГАЛАВЕ Ў ЛУКАШЭНКІ?

Галоўны герой маёй «Азбукі паліталогіі» пастаянна папаўняе свой слоўнікавы запас. Інакш статус адзінага палітыка не ўтрымаць, бо «хто не гаворыць, той слухае, а хто слухае, той слухаецца».

Выдатная думка. Жывы прыклад адзінства формы і зместу. Яе аўтар — **Уладзіслаў Суркоў**. У сваім уменні ісці ад жыцця ён, мабыць, не саступіць адзінаму палітыку (АП). Суркоў служыў у ГРУ, працаваў токарам, кіраваў самадзейным тэатрам і дакіраваўся да пасады памочніка прэзідэнта РФ.

Але я адышоў ад тэмы. Слоўнікавы запас АП за апошнія месяцы папоўніўся дзеясловам «хайпіць» (ад англійскага назоўніка «hype», які азначае агрэсіўную і дакучлівую рэкламу, мэтай якой з'яўляецца фарміраванне густаў і ўпадабанняў спажыўца).

У працэсе асваення новага слова мой герой надаў яму негатыўную канатацыю і тут жа кінуў на пярэдні край ідэалагічнай барацьбы, каб дыскрэдытаваць нашы старыя знаёмыя словы — «інтэрнэт» і «апазіцыя». Абмяжуюся адным прыкладам: «Хтосьці хайпуе, хтосьці яшчэ нешта робіць у інтэрнэце. Наша справа — працаваць. Пройдзе крыху часу, і людзі ацэняць і зразумеюць, хто чаго варты» (3 красавіка, рабочая паездка ў Смалявіцкі раён Мінскай вобласці).

«Мова ёсць дом быцця», — справядліва заўважыў нямецкі філосаф Марцін Хайдэгер. З гэтага вынікае, што для чалавека сапраўды існуе толькі тое, што можа быць апісана словамі. З гэтага гледзішча я і прапаную перачытаць выказванне АП. Пажадана зрабіць гэта двойчы.

Такі вось узровень грамадзянскай адказнасці

Свет АП — гэта класічны чорна-белы свет. Усіх, каму выпала шчасце існаваць у гэтым свеце, ён дзеліць на тых, хто працуе, і тых, хто хайпуе ў інтэрнэце. Аддзяліць адных ад другіх — задачка на першы погляд руцінная, але толькі на першы погляд. Калі ж прыгледзецца больш уважліва, то ў ёй заўважны біблейскі маштаб: «Калі ж прыйдзе Сын Чалавечы ў славе Сваёй і ўсе святыя Анёлы з Ім, тады сядзе на троне славы Сваёй, і збяруцца перад Ім усе народы; і аддзеліць адных ад другіх, як пастух аддзяляе авечак ад казлоў; і паставіць авечак праваруч ад сябе, а казлоў — леваруч» (Евангелле ад Матфея, раздзел 25, вершы 31–33).

Для таго, каб аддзяліць сучасных авечак ад казлоў, і існуюць выбары. Механізм гэты груваcткі і спажывае шмат рэсурсаў. У Беларусі яго эфектыўнасць знаходзіцца ў прамой залежнасці ад сілы ўлады. Прыгадаем «ліхія 90-я» з іх разгулам дэмакратыі. Хто за каго хацеў, той за таго і галасаваў, а многія да таго распаразаліся, што наогул адмаўляліся выконваць свой грамадзянскі абавязак.

Адпаведна электарату паводзілі сябе і работнікі ўчастковых выбарчых камісій. Яны лічылі галасы па факце, што рэгулярна прыводзіла да адмены вынікаў галасавання з-за нізкай яўкі. На шчасце, усё гэта ў мінулым.

Неспадзяванкі, зразумела, перыядычна здараюцца. Самая вядомая адбылася ў 2012 годзе ў Гомельскай-Навабеліцкай выбарчай акрузе №36, па якой у якасці кандыдата ўлады ў Палату прадстаўнікоў балатаваўся памочнік АП Ігар Пракапенка. Аднак у заканадаўчы рай яго не пусцілі грахі, і без пяці хвілін дэпутат напярэдадні галасавання быў арыштаваны ў межах справы аб кватэрных махінацыях у Гомельскім УКБ.

Здавалася б, у яго апанента, вылучэнца ад Ліберальна-дэмакратычнай партыі Сяргея Мельнікава, верагоднасць быць абраным наблізілася да 100%. Але ж не! Вы не паверыце, але свае слова нечакана сказаў электарат: 43,8% выбаршчыкаў адмовіліся ад выканання свайго грамадзянскага абавязку, а 81,1% ад тых, хто прыняў удзел у галасаванні, прагаласавалі супраць усіх, што і варта было чакаць у сувязі з адсутнасцю «правільнага» кандыдата. Такі вось узровень грамадзянскай адказнасці. Умеем жа, калі хочам, дагадзіць начальству!

Якая глыбокая думка!

Даследчыкам, якія вывучаюць беларускую мадэль, пашанцавала. Прычыну гэтага шанцавання лёгка зразумець, калі прыгадаць прыказку: «Язык мой — вораг мой». Усе мы не без граху, і схільнасць казаць лішняе — адзін з грахоў. Да гэтага нас часам падштурхоўваюць завышаная канцэнтрацыя алкаголю ў крыві або наяўнасць у кампаніі прыгожай жанчыны.

Але АП — асобны выпадак. Чвэрць стагоддзя знаходжання на пасадзе, якая не прадугледжвае наяўнасці апанентаў, не прайшла б бясследна і для чалавека па прыродзе нясмелага ды сарамлівага. Што ўжо казаць пра тыповага халерыка...

Прывяду адно з апошніх яго адкрыццяў: *«У нас Канстытуцыя не пад жанчыну. І ў нас грамадства не саспела для таго, каб галасаваць за жанчыну. Потым, у нас — не Літва. Там прэзідэнт, была Даля Грыбаўскайтэ, прыйшла, паўсміхалася, пасядзела і пайшла. Ні за што не адказвае, таму што там парламенцкая рэспубліка. У нас — не. Прэзідэнт будзе мужык, я ў гэтым абсалютна перакананы»* (29 траўня 2020 года падчас наведвання Мінскага трактарнага завода).

Мова ёсць дом быцця. Такім чынам, за словамі стаіць карціна свету, сістэма каштоўнасцяў таго, хто гаворыць. Параўноўваць жа парламент з гаварыльняй схільныя практычна ўсе архітэктары ўладных вертыкаляў. Гісторыя ведае шмат падобных прыкладаў.

Між іншым, першая беларуская Канстытуцыя, якая не прадугледжвае мужыка ў якасці прэзідэнта,

(працяг на стар. 4)

ВЫБАРЧАЯ КАМПАНІЯ

ЦІ ГОРШЫ БАБАРЫКА ЗА ЛУКАШЭНКУ?

Сам па сабе факт, што ў крытычны момант беларускай гісторыі пэўная частка нацыянальна арыентаваных сілаў аказалася па адзін бок барыкад з рэжымам Лукашэнкі супраць большасьці грамадзтва — цікавы фэномэн.

Зянон Пазьняк чарговым разам прайшоўся па Віктару Бабарыку, а таксама Валеру Цапкалу, раскрытыкаваў тэзу «Абы не Лукашэнка». Раней ён катэгарычна заявіў, што «на сёньняшні дзень Бабарыка ёсьць патэнцыйна больш шкодны вораг беларускай нацыі, чым Лукашэнка». І калі меркаваць па дыскусіях у Фэйсбуку, у такога пункту гледжаньня нямала прыхільнікаў.

Дарэчы, менавіта такі мэсыдж прапануе і дзейная ўлада. Лукашэнка выступае ў вобразе абаронцы незалежнасьці, абвінавачваючы сваіх апанэнтаў, што яны расейскія агенты. Невыпадкова міністар замежных спраў Уладзімер Макей высока ацаніў пазыцыю Зянона Пазьняка.

Паколькі Віктара Бабарыку, хутчэй за ўсё, не зарэгіструюць кандыдатам у прэзыдэнты, то, думаю, у практычным пляне гэтая тэма праз кароткі час стане неактуальнай. Але сам па сабе факт, што ў крытычны момант беларускай гісторыі пэўная частка нацыянальна арыентаваных сілаў аказалася па адзін бок барыкад з рэжымам Лукашэнкі супраць большасьці грамадзтва — цікавы фэномэн, які заслугоўвае сур'ёзнага аналізу. Не прэтэндуючы на яго, прапаную некаторыя развагі.

Што насамрэч пагражае незалежнасьці Беларусі? Для значнай часткі палітызаванай публікі адказ відавочны: канечне, Расея.

Але я б гэты адказ сфармуляваў трохі інакш. Галоўная пагроза незалежнасьці палягае ва ўнутранай слабасьці дзяржавы, якой карыстаецца Расея.

Слабасьць жа вынікае найперш зь неэфэктыўнай эканомікі, дэфэктыўнасьці беларускай сацыяльнай мадэлі. З гэтай прычыны беларускім уладам даводзіцца ўвесь час вымольваць у Расеі льготныя цэны на газ і нафту, што дае падставы Маскве для моцнага ціску на Беларусь. Вось цяпер урад ліхаманкава вырашае праблему, дзе пазычыць валюты, каб сплаціць замежны доўг. А крэдыторы, як вядома, выстаўляюць умовы, што абмяжоўвае сувэрэнітэт краіны.

Затым — глыбокі раскол, востры ўнутраны канфлікт, які цяпер, падчас выбарчай кампаніі выплюхнуўся на паверхню, таксама спрадджае ўнутраную слабасьць дзяржавы. (Тут я пагаджуся зь Яўгенам Прэйгерманам.)

Нарэшце, слабая нацыянальная ідэнтыфікацыя беларускага соцыюму дае спажыву для праекту «русского мира». (Дарэчы, тут я ня згодзен зь Віктарам Бабарыкам, што спачатку трэба ўмацаваць эканоміку, а ўсё астатняе — потым. Гэтыя пытаньні трэба вырашаць паралельна).

Усе гэтыя праблемы — наступствы палітыкі рэжыму Лукашэнкі. І пакуль ён ва ўладзе, вырашыць іх немагчыма.

Асноўная юрыдычная падстава для прымушэньня Расеяй Беларусі да інтэграцыі — дамова аб «саюзнай дзяржаве». Нагадаю, хто забыў: яе падпісаў Лукашэнка ў 1999 годзе. На парадку дня беларуска-расейскіх перамоваў цяпер 31 «дарожная мапа» па эканамічнай інтэграцыі. Узгоднена 27 ці 28 зь іх. 31-я мапа прадугледжвае пераход на адзіную валюту, стварэньне наднацыянальных органаў улады. Гэта ўсім вядомыя факты, але нехта пра іх ужо забыўся.

А Віктар Бабарыка якраз прапануе стварыць эфэктыўную эканамічную мадэль, здольную абысьціся без расейскіх ільготаў. Да таго ж ён вельмі скептычна паставіўся да праекту «саюзнай дзяржавы».

Акрамя таго, ня ўлічваецца такая акалічнасьць. Адхіліць Лукашэнку ад улады магчыма толькі ў выніку народнай рэвалюцыі. А пасьля рэвалюцыі гэта будзе зусім іншая краіна, хто б там ні стаў прэзыдэнтам. Дарэчы, Бабарыка прапануе вярнуцца да Канстытуцыі 1994 году. І нацыянальна-дэмакратычныя сілы (як і іншыя) нарэшце атрымаюць права голасу, у іх зьявіцца рэальны ўплыў на прыняцьце палітычных рашэньняў.

Падчас сёлетняй выбарчай кампаніі мы назіраем цікавы парадокс. Гэтая прэзыдэнцкая кампанія, здаецца першая ў беларускай гісторыі (хіба што можна параўнаць з 2015 годам), калі ўмяшаньне вонкавых сілаў у справы Беларусі мінімальнае. І Расея, і Захад нібы кажуць: мы даём беларусам самім вырашаць свой лёс.

Аднак, нягледзячы на гэта, з розных палітычных флянгаў робяцца вялікія намаганьні, каб штучна сканструяваць «руку Масквы». Спачатку Лукашэнка абвінавачвае Расею, што яна падтрымлівае яго ных апанэнтаў. З другога боку, частка нацыянальна-арыентаваных сілаў таксама назвала Бабарыку агентам Масквы.

То бок атрымліваецца, што часткі палітычнай клясы Беларусі неяк нават няўтульна ад таго, што ніхто ня ўмешваецца, што беларусаў пакінулі сам-насам са сваімі праблемамі. Маўляў, як гэта палітычны працэс у Беларусі можа адбывацца без удзелу Расеі? Гэта ж немагчыма сабе ўявіць, такога ня можа быць!

Вось такі расеецэнтрызм беларускай палітызаванай публікі адлюстроўвае вялікі комплекс нацыянальнай, дзяржаўнай непаўнавартасьці беларускага соцыюму.

І яшчэ. Чвэрць стагодзьдзя, як у Беларусі зьнікла рэальная палітыка. Зьявілася цэлае пакаленьне людзей, якія не разумеюць, што гэта такое. Адсюль такая дзіўная пазыцыя: калі няма ідэальнага кандыдата, то няхай застаецца Лукашэнка. А людзі, якія жывуць у краінах з разьвітым палітычным жыцьцём, разумеюць, што ідэальных палітыкаў і ідэальнай сытуацыі не бывае. Рэальная палітыка — гэта пастаянны кампраміс.

Думкі, выказаныя ў блогах, перадаюць погляды саміх аўтараў і не абавязкова адлюстроўваюць пазыцыю рэдакцыі.

Валер Карбалевіч
www.svaboda.org

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

(пачатак на стар. №3)

не перашкодзіла ў студзені 1994 года зняць Станіслава Шушкевіча з пасады старшыні Вярхоўнага Савета. У 1996 годзе Асноўны закон падкарэктавалі. З тых часоў мінулі 24 гады. І за што ж наш «мужык» хоць раз адказаў? Можа, пра гэта варта пацікавіцца ў родных Юрыя Захаранкі і Віктара Ганчара?

Але вернемся на Мінскі трактарны завод: *«Канкурэнцыя па вашай прадукцыі каласальная. Задача адна — якасць. Гэта галоўнае пытанне нашай машынабудаўнічай краіны, і перш за ўсё МТЗ. Вось адзіная мая просьба і жорсткае патрабаванне да вас усіх».*

Якая глыбокая думка! Самі трактарабудаўнікі да такога ўзроўню абагульнення падняцца не змаглі б, а тым больш аформіць яго ў выглядзе просьбы і адначасова жорсткага патрабавання. Не мужыкі!

Што ўжо тут казаць пра «бабаў», чые канстытуцыйныя паўнамоцтвы не ідуць далей за магчымасць прыйсці, паўсміхацца і пасядзець. І, тым не менш, у 2018 годзе Літва па ВУП на душу насельніцтва па парытэце пакупніцкай здольнасці аказалася на 38-м месцы ($34 597), а Беларусь — на 65-м ($ 19 941). Ці ёсць сэнс за такое істотнае адставанне спытаць з нашага «мужыка»? Я лічу, што ёсць.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы час"

СЛАБАК

НЕРЭГІСТРАЦЫЯ БАБАРЫКІ. ЛУКАШЭНКА ПАКАЗАЎ УСІМ, ШТО СПУЖАЎСЯ

Сэнсацыі не адбылося. Віктара Бабарыку не зарэгістравалі. Тут хіба можна зьвярнуць увагу на вельмі сумнеўныя падставы для адмовы.

Маўляў, ён не ўказаў даходы, нажытыя злачынным шляхам. Гэтыя высновы ЦВК грунтаваліся на папярэдняй інфармацыі сьледчых органаў. Праігнаравалі прынцып прэзумпцыі невінаватасьці; тое, што злачынства любога грамадзяніна можа прызнаць толькі суд. А тое, што ўдзел супрацоўнікаў «Белгазпрамбанку» ў ініцыятыўнай групе Бабарыкі расцанілі як дапамогу замежнай дзяржавы, увогуле ўвойдзе ў падручнікі юрыспрудэнцыі як прававы кур'ёз.

Уласна, сёньняшняе рашэньне ЦВК цалкам выцякала з той стратэгіі, якую выбрала кіроўная каманда. З моманту арышту Бабарыкі іншага рашэньня проста быць не магло. Пасадзіць галоўнага канкурэнта за краты і пры гэтым пакінуць яго ў выбарчым бюлетэні было б дзіўным і нелягічным рашэньнем. Бо дзеля чаго? Каб умацаваць легітымнасьць перамогі Лукашэнкі? Дык гэтая легітымнасьць парушана арыштам Бабарыкі. Пасадзіць у турму галоўнага канкурэнта — гэта большы ўдар па легітымнасьці, чым ягоная нерэгістрацыя.

Тады што азначала заява Лукашэнкі 12 чэрвеня пра будучы лёс Віктара Бабарыкі: «Я хачу, каб ён трапіў на выбары... Вязьнем сумленьня мы яго ня зробім»? Гэта сьведчыць пра тое, што рашэньні кіроўнай каманды прымаліся па ходу кампаніі, як толькі станавіўся больш зразумелым маштаб пагрозы.

І ўжо зусім не лягічна было б рэгістраваць Віктара Бабарыку пасьля таго, як забракавалі подпісы Валера Цапкалы. Бо тады ўсе галасы прыхільнікаў апошняга перайшлі б да фаварыта кампаніі, то бок да Бабарыкі.

Да таго ж можна меркаваць, што пасьля арышту Бабарыкі і інтэнсіўнай дыскрэдытацыі яго дзяржаўнымі мэдыя, ягоная папулярнасьць, наадварот, узрасла. Бо запрацаваў чыньнік сымпатыі да ахвяры ўладнага самавольства. То бок эфэкт атрымаўся адваротным. У выніку іншых варыянтаў, акрамя як выкінуць Бабарыку з выбарчага працэсу, у Лукашэнкі не засталося.

Быў, праўда, такі рызыкоўны варыянт: пакінуць Бабарыку ў бюлетэнях, а стаўку зрабіць на выбарчую машыну, якая за чвэрць стагодзьдзя навучылася даваць патрэбны вынік.

Але тут ёсьць адна праблема. У пачатку кампаніі журналісты пыталі Віктара Бабарыку: маўляў, на што вы спадзяецеся? Хіба ня ведаеце, што ў Беларусі выбараў няма? Той адказаў, што калі мяне падтрымае 80%, то ўся выбарчая машына паламаецца і ЦВК будзе вымушана даваць рэальныя вынікі галасаваньня.

Лукашэнка спужаўся, што Бабарыка мае рацыю, і ня стаў праводзіць такога экспэрымэнту, — ён вялікі перастрахоўшчык.

Якія высновы? Лукашэнка ахвяраваў вобразам моцнага палітыка, які не баіцца канкурэнцыі. Такі вобраз ён дэманстраваў раней. Цяпер ён паказвае ўсім — грамадзтву, намэнклятуры, замежным суб'ектам — што ён слабак, што ягоная легітымнасьць сумнеўная. І што ўся гэтая інфармацыя пра рэйтынг у 76% — хлусьня. Бо з такім рэйтынгам можна было б рэгістраваць усіх.

Цяпер мяняюцца і спосабы легітымацыі, і прырода палітычнага рэжыму, і шмат што іншае.

Валер Карбалевіч
Радыё Свабода

УЛАДА ТАКАЯ

ЛУКАШЭНКА ЎЖО НАВАТ НЕ СПРАБУЕ СПАДАБАЦЦА БОЛЬШАСЬЦІ

Доктар палітычных навук, дырэктар інстытуту «Палітычная сфэра» Андрэй Казакевіч разважае, чаму ў гэтай кампаніі Лукашэнка ня мае ніякай станоўчай праграмы і пэрспэктывы для краіны, тлумачыць, чаму ўладам не спадабалася нават памяркоўная лібэралізацыя і яны яе згарнулі, і заяўляе, што ўсё, над чым працавалі апошнія 6 гадоў у адносінах з Захадам, цалкам зьнішчана.

— Улада відавочна выбрала сілавы шлях у гэтай прэзыдэнцкай кампаніі — але наколькі гэта было непазьбежна? Фактычна, мяркую, напачатку плян быў зусім іншы — каб выбары прайшлі спакойна і «элегантна». Але давялося прыбегнуць да старых, добра знаёмых рэпрэсіяў. Можа, улада пераацаніла пагрозу для сябе і занадта жорстка адрэагавала? Ці сапраўды пагроза ёй настолькі сур'ёзная?

— Тут два моманты. Па-першае, мы назіраем правал на шмат якіх кірунках унутры самой сыстэмы, у тым ліку па лініі спэцслужбаў. Адыход ад лібэралізацыі пачаўся ў Беларусі прыкладна два гады таму. Рубяжом былі мясцовыя выбары ў 2018-м. Сыстэма ўсё больш закрывалася. У выніку яны загадзя не пралічылі ні Ціханоўскага, ні Бабарыку, інфармацыйна цалкам перасталі трапляць у настроі насельніцтва.

Па-другое, улада проста лянуецца гуляць больш складана. У мяне такое адчуваньне, калі я гляджу на выступы Лукашэнкі: раней ён спрабаваў спадабацца большасьці, выбіраў фразы, рыторыку — а цяпер неяк лянуецца працаваць у гэтым кірунку, падладжвацца пад аўдыторыю. Стаўка была зроблена проста на сілу і рэпрэсіі. Хоць было шмат іншых мэханізмаў, якія можна было выкарыстоўваць цягам гэтай кампаніі.

І гэта будзе мець відавочныя нэгатыўныя наступствы, якіх сыстэма мусіла б пазьбягаць усімі сродкамі.

— Ужо на выбарах у 2015 годзе Лукашэнка не даваў папулісцкіх і фінансавых абяцаньняў, ужо тады абыходзілася без раздачы падарункаў. Але цяпер нейкі іншы этап — няма ня толькі абяцаньняў, няма ніякай праграмы, не прадстаўлена ніякая пэрспэктыва для краіны ў выпадку пераабраньня.

— Так. Але ў 2015 годзе былі іншая сытуацыя. Была Ўкраіна, і на гэтым фоне наяўнасьць нейкай «стабільнасьці» ўжо была значным пасланьнем для насельніцтва. Па-другое, былі істотныя чаканьні зьменаў, калі не рэформаў. І зьмены, у прынцыпе, адбываліся, асабліва ў зьнешняй палітыцы. Былі чаканьні эканамічных рэформаў, лібэралізацыі. То бок тады быў дастаткова выразны мэсыдж, атмасфэра ў краіне была зусім іншая.

Чаму цяпер улады нават не спрабуюць сфармуляваць нейкую візію на будучыню? Акрамя як збоем сыстэмы, я гэта не магу патлумачыць. Гэта трэба было рабіць загадзя, некалькі месяцаў таму. Гэтага не адбываецца, і гэта відавочная памылка. Не было нават прэзыдэнцкага пасланьня ці Ўсебеларускага Сходу.

Усё зводзіцца да формулы — «калі вы хочаце, каб была нейкая стабільнасьць, то ў вас ёсьць я. А калі хочаце хаосу і крыві — паспрабуйце сказаць „не"». Вельмі нелягічная пазыцыя, небясьпечная.

— Паўтараецца амаль у кожным выступе Лукашэнкі пра «страшныя 90-я», пра пагрозу незалежнасьці, пра замежных лялькаводаў. Няма ніводнага пазытыўнага лёзунгу, ніводнай станоўчай праграмы дзеяньняў, пэрспэктывы. Абараніць тое, што ёсьць — адзіная фактычна праграма. Гэтым можна прывабіць выбарнікаў? Ці гэта проста часовая рыторыка?

— У мяне такое адчуваньне, што гэтая рыторыка ўжо незваротная. Калі гэта спрацуе і можна будзе ўтрымаць уладу толькі сілавымі захадамі, без электаральнай падтрымкі — дык усё, навошта тады нешта прыдумляць, каб заваёўваць сымпатыі большасьці? Тым больш што ніякіх новых ідэяў няма — ні ў атачэньні прэзыдэнта, ні ў яго самога. Працуе толькі адна, «абарончая» лінія. Падаецца, што «рэформы» і «лібэралізацыя» ўладай успрымаюцца як асноўная прычына падзеньня рэйтынгу ды іншых складанасьцяў, прычына таго, што пачалі зьяўляцца альтэрнатыўныя кандыдаты. Зараз вельмі вялікая верагоднасьць, што сыстэма проста закрыецца ў сваім кокане і перастане думаць пра тое, што трэба фармуляваць нейкае бачаньне будучыні.

— Лукашэнка палохае рэформамі, маўляў, у выніку адны наб'юць кішэні, іншыя пачнуць хадзіць з пустымі каструлямі. Фактычна ён прызнае, што пры ягоным кіраваньні істотных зьменаў ня будзе — «у нас і так усё добра, трэба захаваць тое, што ёсьць». Якая частка насельніцтва Беларусі можа на сёньня задавальняцца статус-кво?

— Лукашэнка ня раз ужо палохае вяртаньнем у 90-я. Але цяпер сытуацыя такая, што многія адчуваюць сябе ўжо ў 90-х. Асабліва ў рэгіёнах, з гэтымі заробкамі па 300 рублёў. І многія беларусы ўжо лічаць, што «горш ніяк ня будзе». І гэтая група вельмі павялічылася за апошнія паўгода.

Колькі людзей застаюцца стабільным электаратам Лукашэнкі на дадзены момант? Гэта тыя, хто баіцца замены ўлады, хто, можа, і шмат чым незадаволены, але баіцца альтэрнатывы. Паводле ўскосных дадзеных, гэтая група — недзе 20–25 працэнтаў. Вядома, гэта ўсё прыблізна, вядома, шмат залежыць ад таго, каму мы проціпастаўляем Лукашэнку, якому кандыдату.

— Улада зусім ня думае пра наступствы сваіх цяперашніх дзеяньняў ці яна лічыць, што галоўнае — неяк скончыць з гэтымі выбарамі, забясьпечыць патрэбны вынік, а потым ужо разьбірацца з наступствамі «па меры паступленьня»? Аднак ужо можна казаць, што вынікам выбараў стане сур'ёзнае пагаршэньне адносінаў з Захадам, аж но да ізаляцыі, больш нахабны павадзіны Масквы і, адпаведна, больш рэзкія сутычкі зь ёй па многіх пытаньнях.

— Усё складаецца вельмі кепска. Парадокс сытуацыі ў тым, што гэта ўсё вельмі лёгка прадбачыць, настолькі гэта відавочна. Крокі ўлады падчас гэтай кампаніі адназначна прывядуць да поўнай замежнапалітычнай ізаляцыі, прынамсі часовай. Невядома, якія формы набудзе рэакцыя Захаду — ці санкцыі, ці проста абмежаваньне супрацоўніцтва, — але ўсё ідзе да таго, што гэтая рэакцыя вымушаная быць дастаткова жорсткай.

Тое, над чым працавалі апошнія 6 гадоў у адносінах з Захадам, цалкам зьнішчана. І гэта будзе мець вельмі сур'ёзныя эканамічныя наступствы. Нармалізацыя стасункаў з Захадам магла прынесьці доступ да пэўных фінансавых рэсурсаў. Цяпер усё гэта ўскладняецца, гэтыя страты будуць адчувальнымі.

Нанесена глыбокая шкода бізнэс-клімату, спрыяльнаму асяродзьдзю для прыцягненьня інвэстыцыяў у краіну. Вельмі прыкметным званком стала ўвядзеньне часовай адміністрацыі ў «Белгазпрамбанку».

(скарочана)

Віталь Цыганкоў
"Радыё Свабода"

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: leo592202@gmail.com
Тэл. 8-02139-5-08-52, маб. + 375(29)6723842 (V),
Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 16.07.2020 у 19.30
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.